

[Einer Jensen.]

nære Hjælp tidligere gjort Rede for, hvorfor han har skiftet Standpunkt fra 1922 til 1927, og der var for mig ingen Tvivl om, at den højtærede Indenrigsministers Udtalelser om, at vilde man ikke indrette Lønningerne i Erhvervslivet saaledes, at de svarede til Prisniveauet, maatte der træffes andre Foranstaltninger, i Virkeligheden betød, at Ophevelsen af den ekstraordinære Hjælp skulde benyttes til Løntrykkeri overfor Arbejderne. Dette er jo ikke lykkedes, og det lykkes heller ikke. Jeg kan forsikre, at danske Arbejdere bliver aldrig Løntrykkere overfor hinanden, de sulter hellere.

Den højtærede Indenrigsminister talte saa om Lysning i Situationen. Jeg vil gerne spørge om, hvor den Lysning er. Der er nogle Tusinde færre arbejdsløse i Aar end sidste Aar, det er den Lysning, der er. Til Gængæld har adskillige Tusinde af dem, som nu er arbejdsløse, gaaet arbejdsløse i Aar og Dag, hvad der vil sige, at de er uden nogen som helst Hjælp. Saa nytter det jo ikke, at der er en enkelt Lysning, som jeg for øvrigt ikke har kunnet faa Øje paa. Men det er jo muligt, den er der, det hjælper bare ikke de 50 000, som i dette Øjeblik er arbejdsløse, og hvoraf $\frac{1}{3}$ er uden nogen som helst Hjælp udover Hjælpekassens Understøttelse.

Den højtærede Indenrigsminister siger, at der ikke er ændret i Situationen fra sidste Aar. Nej, naturligvis er der ikke ændret noget, der er lige saa mange arbejdsløse, og de faar lige saa lidt i Understøttelse som den Gang. Jeg troede dog, at en langvarig Arbejdsløshed, som naturligvis kræver en vis Hjælp til de arbejdsløse, at den af Arbejderne frivilligt paatagne Byrde at betale 10 Mill. Kr. mere i Kontingent til Arbejdsløsheds-kasserne, at Fattigvæsenets Budget stadig stiger, vilde betyde noget for den højtærede Indenrigsminister. Men nu siger den højtærede Indenrigsminister, at det er ikke noget nyt i Sagen. Ja, men saa mener jeg, at vi er naaet til, at det er umuligt at fremskaffe noget nyt for den højtærede Indenrigsminister. Tidligere har Ministeren jo paastaaet, at al Tale om, at Folk vilde blive bragt over paa Fattigvæsenet, ikke havde noget med Virkeligheden at gøre. Det forekommer mig, at Situationen nu er ændret, for nu er adskillige Tusinde bragt over paa Fattigvæsenet, alene for Frederiksbergs Vedkommende 500 Mennesker, 120—130 Familier. Hvis det ikke skal veje med i Overvejelsen af, hvad man skal foretage sig, saa forekommer det mig, at den højtærede Indenrigsminister,

Regeringen og Flertallet her i Salen er naaet dertil, at det for dem blot gælder om at drive flest mulige over paa Fattigvæsenet.

Den højtærede Indenrigsminister nævnte dernæst Arbejds-lønningerne og sagde, at før man tilpassede disse, var det ikke muligt at faa Produktionen i Gang. Vi diskuterede jo ofte sidste Aar Spørgsmaalet: Arbejds-lønningerne, og jeg skal ikke komme med Gentagelser, men blot sige, at vi har ikke kunnet faa nogen som helst Garanti for, at en eneste Arbejder mere fik Beskæftigelse, hvis Arbejds-lønningerne gik ned. Jeg peger paa Tekstilindustrien, som sidste Aar var villig til at tage en Lønnedgang, hvis man fik Sikkerhed for, at der kom flere Arbejdere i Arbejde. Man fik ingen Sikkerhed. Det, det gjaldt om, var blot at bringe Arbejds-lønnen ned. Jeg har tidligere sagt, at det er ikke Arbejds-lønnen, der trykker Produktionen, og Professor Birck har paa et Møde sidste Aar sagt, at selv om man bragte Arbejds-lønnen ned med 25 pCt., vilde det kun betyde nogle ganske faa Procent paa Udgifterne, saa det er altsaa ikke den, der trykker. Det, der trykker, er Handels-avancen, her tror jeg, Indenrigsministeren skulde sætte lidt ind. Det er imidlertid ikke sket, der er ikke paa noget Omraade gjort Forsøg paa at lægge Tryk paa de handlende eller paa Arbejdsgiverne, tværtimod. For dem har man lettet det ved at fritage dem for Bidrag til Arbejds-løsheds-fonden, man har endvidere nedsat Stats-skatte og Formueskatten — paa den Maade har man bragt Samfundets mest for-tjenende Klasser Lettelser. Arbejderne har maattet tage den dobbelte Byrde i Kontingent til deres Arbejds-løsheds-kasser, og nu, da Situationen kræver Hjælp, hvis Arbejderne ikke i Tusindtal skal vandre over paa Fattigvæsenet, faar vi blot Besked om, at der ikke er noget nyt i Situationen. At 500 Mennesker paa Frederiksberg er kommet paa Fattigvæsenet — og det er desværre ikke den eneste Kommune —, virker ikke paa den højtærede Indenrigsminister. Ja, saa er der ingenting, der virker, og saa maa vi naturligvis indrette os og tage Situationen, som den er. Heldigvis er der jo ikke saa lang Tid til, at de Herrer skal ud til Vælgerne og staa til Regnskab for det, de har foretaget sig i denne Valgperiode.

Søren P. Larsen: Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen, som er Ordfører for Forslagsstillerne, trøstede sig med, at der ikke er saa lang Tid til, at Regeringens Politik ogsaa paa dette Omraade skulde ud til Vælgernes Bedømmelse. Nej, det er der